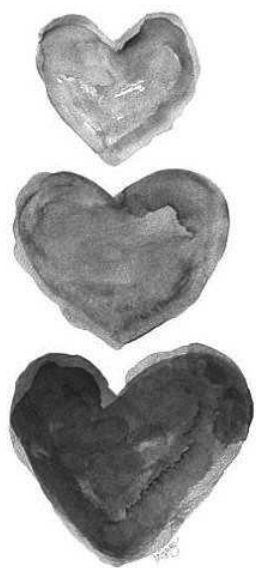

you i love you i love y
i love you i love you
love you i love you i l
you i love you i love y
i love you i love you
love you i love you i l
you i love you i love y
i love you i love you
love you i love you i l
you i love you i love y

Onweersbui van hoop

~Just a girl trying to grow her wings

Jacintha Otten

*Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand
en/of openbaar gemaakt in enige
vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door
fotokopieën, opnamen of op enige
andere manier zonder
voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.*

Auteur: Jacintha Otten

Coverontwerp: Jacintha Otten

Illustraties: Jacintha Otten

ISBN: 9789464809992

© Jacintha Otten

Over de auteur:

Mijn naam is Jacintha, geboren op 08-10-2000. Opgegroeid in het kleine, maar fijne ;) dorpje Stuifzand, gelegen in Drenthe. Deze gedichtenbundel is autobiografisch en dus ook kwetsbaar voor mij om te delen. Maar openheid geven over mentale problemen vind ik iets wat erg belangrijk is anno 2023.

Het is niet gek, je bent niet gek... Je bent ziek, alleen dan in je hoofd. Niets meer, niets minder. Sommige mensen die dit boek zullen lezen weten het al, anderen niet, maar ik zit al een tijdje in een euthanasietraject. Hierbij volg ik nog behandelingen en hopen we met z'n allen op een positieve afloop.

Ik heb lang getwijfeld, gepraat, gespard en overwogen om dit te delen of niet, maar heb toch besloten het te doen. Het is mijn boek, mijn verhaal en het zegt ook wat over de inhoud van sommige gedichten.

(Als je zelf mentale problemen hebt, is het verstandig om bij jezelf na te gaan of je dit wilt lezen. of dit eventueel samen met iemand samen kunt doen). Niet dat het alleen maar donkere gedichten zijn hoor, maak je daar maar geen zorgen over! ☺

Daarbij is het al jaren mijn grootste droom om mijn eigen bundel uit te brengen en hier is hij dan gewoon eindelijk, aaaaaahhh!

Al van kleins af aan hebben gedichten mijn interesse gehad, ik maakte er toen dan ook al veel. Pas

toen ik psychische problemen kreeg ben ik mijn gevoel hierin gaan leggen. Abstract, want ik weet niet hoe ik anders mijn gevoel onder woorden kan brengen. Het is zo'n chaos in mijn hoofd, directe woorden daaraan geven, nee, dat is niet zo voor mij weggelegd.

Want

*Soms raak ik het spoor kwijt
Ik zit vast in het diepste van mijn
brein
Wanneer ik het spoor dan weer
terugvind
Dan beloof ik mezelf altijd een ding
Onderweg terug schrijf ik in ieder
geval een gedicht.*

There is magic in all of us

*Ik zie mijn angsten onder ogen
We kijken elkaar recht in de ogen
aan
Terwijl we elkaar ontmoeten
Het kwaad grijpt me vast
Terwijl ik mijn zwaartekracht
verlies
Mijn gedachten zijn een bebloede
scène
Los van de realiteit
Ik wil niet, ik wil NIET exploderen
Het schip gaat zinken
En ik kan niet meer varen
Ik verloor het bonnetje
Toen ik mijn ziel verkocht
Ik ben mijn stoel kwijt
Waar sta ik dan nog voor
De monsters van de diepte
Ze nemen de controle
Waar ik ook ga
Ze gaan mee om me onderuit te
halen
Elke keer als ik in slaap val
Sluipt het rond in mijn dromen*